

Förstafynd: "Svarthuvad gulärta"

Bentil Rahim

Den svarthuvade rasen av gulärta *Motacilla flava feidegg* hör hemma bl a på Balkan och vid Svarta havet. Då och då upptäcks svarthuvade gulärter även i Sverige men ofta rör det sig om mycket mörka *M f thunbergi*, dvs nordlig gulärta. Dock finns 17 fynd av *M f feidegg* godkända i Sverige t o m 1991.

Den 14/7 1992 kom jag upp till Jan Mattsdammen i Grängesberg på min dagliga vadarroll. Jag möttes av Marie Olsson och Lotta Bonde som observerat en mycket mörkhuvad gulärta ute i dammen. Den höll ihop med nordliga gulärter och sädesårlor. Ibland försvann den in i vassen och bland buskarna och var stundtals mycket svårsedd.

Vid jämförelse med *M f thunbergi* visade den här ärlan att hjassa, örntäckare och kind var enfärgat svarta utan inslag av grått. Detta syntes även vid dåliga ljusförhållanden. Dessutom hade den en skarp gräns mellan svart huvud och grönaktig rygg. I övrigt såg den ut som *thunbergi*. På bröstet sågs en lite gråare fläck som troligtvis berodde på ruggning så att bottendun lyste igenom. Den hade dessutom ett avvikande locklåte med ett tydligt "y"-ljud vilket kanske var det som gjorde rasbestämningen helt säker. Fågeln rasbestämdes till en adult hane *M f feidegg*.

Den svarthuvade sågs av ett 20-tal skådare och fanns kvar i dammen åtminstone till den 27/7. Då hade den börjat rugga så pass mycket att den inte gick att skilja från de övriga gulärterna, förutom på låtet.

Rapporten är granskad och godkänd av RK.

Mallorca 24.4 - 8.5 1993

Bernt Larsson

Förra vårens långresa gick till Mallorca. Lördagen den 24 april var vi ett 25-tal skådare, som stötte samman på Arlanda för vidare befordran Palma. Den 1 maj fylldes gruppen så på med ytterligare ett 20-tal ornitologer. Sammanlagt var det alltså nästan 50 deltagare med på resan.

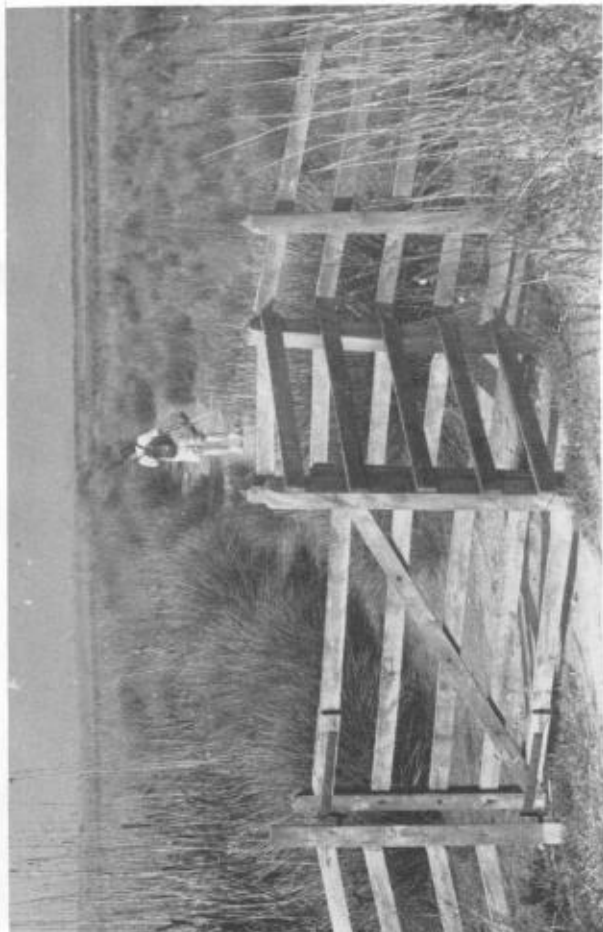
Vi åkte med SPIES och bodde hela tiden på Dunas Park, ett trevligt och fint lägenhetshotell i Alcudia. Just det hotellet är valt med omsorg. Läget är perfekt för oss skådare. På ena sidan av vägen utbreder sig våtmarksområdet Albufera, Mallorcas mest intressanta fågelområde. På den andra är det endast ett femtiotal meter till Medelhavets kanske mest suveräna sandstrand. Och det gör ju inle saken sämre.

Men för att kunna bada behövs som bekant hyfsat väder. Och likt förra mallorcaresan 1988 fordrar det här med vädret ett speciellt kapitel. För även denna gång blev situationen i Västeuropa upp och ned. Detta så till vida att ett

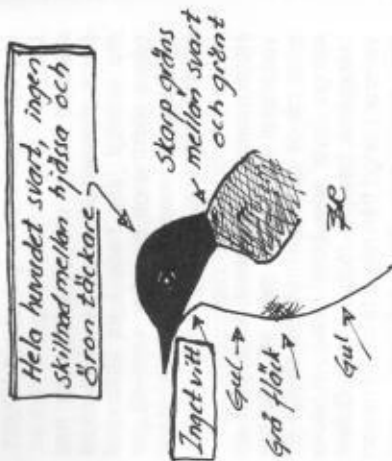
massivt högtryck över Skandinavien ändrade banan för de lågtryck, som knackade på dörren. Dessa trycktes i stället helt sonika ned mot medelhavsområdet. Så där vi befann oss var det i högsta grad ostadigt - mulet, disigt och en dag till och med dagsregn. Hemma i Sverige var det värmer rekord denna sista vecka i april, som f.ö. blev det varmaste på hela året!

Nåväl, någon solglimt blev det väl även nere på Mallorca, men de var låtträknade. Det riktiga omslaget kom på lördagen efter en vecka. Enveckasresenärerna lycktes ta det vackra vädret med sig. Luftens kändes plötsligt annorlunda och molnen skingrades. Sista veckan var det strålande. Nu var det molnen, som var låtträknade. Och Norden hade tagit över våra lågtryck.

Nu var vi dock inga deppfigurer, som kurade på hotellrummen under första veckan. Tvärtom, vi vältrade oss i fåglar. Lågtrycken medförde, att de

Våtmarken Albufera är Mallorcas mest kända fågelökal. (Bernt Larsson)

Bäste läsare!

Nästa FID utkommer i november, förhoppningsvis före höstmötet. Manusstopp är 1.10. Nummer 1-95 kommer före årsmötet i mars (manusstopp 1.1) och rapporten publiceras som vanligt i nr 2, utgivning i juni.

Vi kommer bl a att bjuda på redovisningar av DOF:s omfattande inventeringsarbete samt rapporter från ringmärkningen runt om i Dalarna. Dessutom hoppas vi få in artiklar, notiser, tips på artiklar osv från Digt

red